

נא א למנצח מזמור לדוד: ב בבוא אליו נתן הנביא בא אשר בא אל בית שבע: ג חנני אלהים ^{תהלה} בחסדך ברב רחמיך מחה פשעי: ד (הרבה) הרב בבסני מעוני ומחטאתי מחרני: ה כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי

— שיימוש תהלים —

לנטמא בזנות

בבוא אליו נתן הנביא (נא, ב) [שימוש תהלים לפרק נא] אם יש לו חטא יאמר על שמן שומשמן עם שם שלו שהוא ד"ם. ד' מן מ' "דפרים בחלוף אי"ק, מ' מן ב' בבוא באלב"ם. ואמור אותו ג"פ ערב ובוקר וצהרים. וימשח גופו באותו שמן.

— זוהר תהלים —

חטאתי נגדי תמיד - אפילו לאחרי התשובה פשפש במעשיו

פי פשעי אני אדע וגו' (נא, ה): [זוהר ח"א פ'

נח (דף עג:)] פתח ואמר, (תהלים נא) פי

פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד. כמה יש לבני אדם להשמר מחטאיהם לפני הקדוש ברוך הוא, שהרי אחר שחטא אדם, רשום חטאו למעלה ולא נמחק, רק בכח של תשובה רבה, כמו שנאמר (ירמיה ב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני. בא ראה, כיון שחטא אדם לפני הקדוש ברוך הוא פעם אחת - עושה רשם. וכשחטא בו פעם שנייה - מתחזק יותר אותו הרשם. חטא בו פעם שלישית - מתפשט אותו הכתם מצד זה לצד זה, ואז כתוב נכתם עונך לפני. בא ראה, כיון שחטא דוד המלך לפני הקדוש ברוך הוא על העסק של בת שבע, חשב שאותו חטא נרשם עליו לעולמים. מה כתוב? (שמואל ב יב) גם ה' העביר חטאתך לא תמות. העבר אותו הרשם מלפניו.

העולם, למה נתן אותה הקדוש ברוך הוא לאוריה החתי מקדם לזה? אמר לו, כך דרכו של הקדוש ברוך הוא - אף על גב שמזמנת לכן אדם להיות שלו, מקדים אחר ונושא אותה עד שמגיע זמנו של זה. כיון שהגיע זמנו, נדחה זה שנשא אותה מלפני האחר הזה שבא אחר כך ומסתלק מהעולם, וקשה לפני הקדוש ברוך הוא להעבירו מהעולם כשעדין לא הגיע זמנו מלפני האחר הזה. וסוד שבת שבע שנתנה לאוריה החתי [כפי שאמרנו] בתחלה, צא ודיק ותמצא למה נתנה הארץ הקדושה לכנען בטרם שבאו ישראל, ותמצא דבר זה. והכל סוד אחד הוא ודבר אחד. בא ראה, דוד, אף על גב שהודה על חטאו ושב בתשובה, לא הסיר מלבו ורצונו מאותם חטאים שחטא ומאותו חטא של בת שבע, כי פחד עליהם תמיד שמא יגרם אחד מהם ויקטרג עליו בשעת הסכנה, ולכן לא שכח אותם ממנו ומרצונו.

דבר אחר, פי פשעי אני אדע - כל הדרגות שתלויות בהם חטאי בני אדם אני אדע. וחטאתי נגדי תמיד - זו פגימת הלכנה שלא יצאה מטמאתה עד שבא

אמר לו רבי אבא, והרי שנינו שבת שבע היתה של דוד המלך מיום שנברא